

La cultura com a forma d'organització col·lectiva

Publicat per [Interacció](#) [1] el 24/11/2024 - 12:00 | Última modificació: 10/08/2026 - 09:02

El número 53 de la revista *Nexe* dedica el seu dossier central a la cultura cooperativa. Lluny de presentar el cooperativisme només com una fórmula jurídica o empresarial, el conjunt d'articles el planteja com una manera d'organitzar la producció cultural, sostenir projectes col·lectius i reforçar la capacitat d'acció de les comunitats. El resultat és una panoràmica diversa que connecta arts comunitàries, música, teatre, audiovisuals, cultura popular i transformació social.

La pregunta que travessa bona part del dossier és senzilla i profunda alhora: què pot aportar el cooperativisme a la cultura? Jordi Oliveras recorda que el cooperativisme cultural viu una nova revifalla a Catalunya després de dècades en què havia tingut un paper secundari. L'autor assenyala una contradicció estructural del sector: moltes activitats culturals no es mantenen únicament gràcies al mercat, sinó que depenen de recursos públics, publicitat o del compromís voluntari de moltes persones.

A partir d'aquí, el dossier desplega múltiples experiències que comparteixen una mateixa intuïció: La cultura no és tant un producte com una manera de construir relacions socials. Les arts comunitàries apareixen com a pràctiques capaces de teixir vincles i generar espais de trobada. El teatre de l'oprimit és presentat com una eina per identificar i qüestionar les estructures d'opressió, transformant malestars individuals en processos col·lectius de reflexió i acció.

?La cultura cooperativa entén la creació cultural com una pràctica compartida que genera vincles, aprenentatges i capacitat col·lectiva.

El dossier també posa l'accent en la diversitat de formes que adopta aquesta cultura cooperativa. Hi conviuen experiències vinculades a la música tradicional, al documental social, a la dansa, a la mediació cultural o a la cultura popular. Aquesta diversitat reforça una idea important: el cooperativisme cultural no defineix una disciplina artística concreta, sinó una manera de produir, governar i sostenir la cultura.

Llegit des de les polítiques culturals, l'interès principal del monogràfic és que desplaça el focus de l'obra cap a les condicions que la fan possible. La qüestió ja no és sols què es crea, sinó com s'organitzen les persones que creen, quines relacions estableixen amb la comunitat i quins mecanismes permeten sostenir projectes culturals amb vocació transformadora. En aquest sentit, el dossier ofereix una mirada especialment valuosa sobre la cultura com a infraestructura social i democràtica.

Referència

Oliveras, J. (2024). *Què pot el cooperativisme cultural? A Nexe, 53. Cultura cooperativa* (pp. 6–11). Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya i Fundació Roca i Galès.

[Revista completa \(pdf\)](#) [2]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: economia de la cultura

Etiquetes: treball cultural i professionals

Etiquetes: governança cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2024/cultura-cooperativa>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/nexe_53.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/9338>